

GONIEC

Cena egzemplarza 30 hal.

PRENUMERATA
W KRAKOWIE:

miesięcznie . . . 7 Kor. 50 hal.
kwartalnie . . . 22 " 60 "
Za odnośnienie do domu 1 Kor. 50 hal.
miesięcznie.

NA PROWINCYI:

miesięcznie . . . 9 Kor. — hal.
kwartalnie . . . 27 " — "

OGŁOSZENIA:

Zawiesz nonpareilowy jednolam. przy
jednorazowym umieszczeniu 50 hal.,
przy większej ilości umieszczeń 40 h.
Nadesłane . . . 1 Kor. 50 h.
Po kronice . . . 3 " —
Drobne ogłoszenia 15 hal., matrymo-
nialne i korespondencya 20 hal., od
słowa
Rekonisów redakcyja nie zwraca.

KRAKOWSKI

wychodzi codziennie nie wyłączając niedziel i świąt.

Redakcyja i administracyja: Kraków, ulica Durajewskiego 7. — Telefon Nr. 2502. — Biuro miastowe
administracyi: ulica Karmelicka Nr. 16.

Rok I.

Kraków, Środa 13. listopada 1918.

Nr. 134.

Rada regenc. składa władzę wojskową w ręce Piłsudskiego. Piłsudski zobowiązuje się oddać tę władzę rządowi narodowemu.

WARSZAWA. (Polska ag. tel.) — Rada Regencyjna wydała dziś następującą odezwę do narodu polskiego:

RADA REGENCYJNA DO NARODU POLSKIEGO! — Wobec grożących niebezpieczeństw wewnętrznych i zewnętrznych, dla ujednostajnienia wszelkich zarządzeń wojskowych i utrzymania porządku w kraju, Rada Regencyjna przekazuje władzę wojskową i naczelną dowództwa wojsk polskich, jej podległych, brygadierowi Józefowi Piłsudskiemu. Po utworzeniu rządu narodowego, w którego ręce Rada Regencyjna, zgodnie ze swojemi poprzednimi oświadczeniami, zwierzchnią władzę państwową złoży, brygadier Józef Piłsudski, władzę wojskową, będącą częścią zwierzchniej władzy państwowej, temuż rządowi narodowemu obowiązuje się złożyć, co stwierdza podpisem tej odezwy. —
Dan w Warszawie dnia 11. listopada 1918.

Podpisani: *Arcyb. X. Aleksander Kakowski. — Józef Ostrowski. — Zdzisław ks. Lubomirski. — Józef Piłsudski.*

Koalicja zastrzegła sobie wolną drogę przez Gdańsk do Polski.

BERLIN. (BK). — Art. 16. warunków zawieszenia broni powiada: Koalicji przysługiwać ma prawo wolnego dostępu do obszarów, opróżnionych przez Niemców, na ich granicach wschodnich, a to zarówno drogą przez Gdańsk jak i przez Wisłę, by mógł ludność tych obszarów zaopatrzyć, lub w jakimkolwiek innym celu.

Odezwa Wilsona dla Komisji Likwidacyjnej.

Kraków, 12. listopada.

Wczoraj przybył tu ze Szwajcaryi polski kuryer dyplomatyczny i wręczył oficjalnie Komisji Likwidacyjnej oraz przedstawicielowi śląskiej Rady narodowej angielski tekst odezwy Wilsona do narodów byłej Austrii. Odezwa ta, wyrażająca ludom w Austrii głęboką przyjaźń prezydenta i zarazem wzywająca do spokojnego likwidowania dotychczasowych stosunków, zostaje przez szwajcarską reprezentację komi-

tetu informacyjno-publicystycznego Stanów Zjednoczonych rozesłana poszczególnym ludom Austrii, na wyraźne życzenie prez. Wilsona, który nie chciał się ograniczać do ogłoszenia odezwy w dziennikach lecz pragnął nawiązać osobisty kontakt z poszczególnymi narodami. Ze strony Komisji likwidacyjnej i śląskiej Rady narodowej odejście do prez. Wilsona potwierdzenie odbioru wraz z odpowiednim wypowiedzeniem się.

Przemysł zajęty przez Polaków po wa'ce.

Kraków, 12 listopada. Polska komenda wojskowa w Krakowie ogłasza:

Komunikat urzędowy z dnia 11 b. m.: Oddziały nasze, wysłane na linię Sanu i do Przemysła dla utrzymania ładu i ochrony ludności polskiej, ze-

stały niespodziewanie zaatakowane. Wobec tego komendant oddziału, major Stachiewicz, zażądał kapitulacji. Po upływie terminu i dalszym ogniu ze strony przeciwej oddziały polskie zajęły Przemysł.

Austria proklamowana republiką i przyłączona do Niemiec.

Wiedeń. (BK) Kancelarz stanu Renner przedłożył radzie stanu projekt ustawy na dzisiejsze zgromadzenie narodowe, mocą którego niemiec ka Austria proklamuje się republiką i częścią składową republiki niemieckiej.

Wiedeń. (BK) Rada stanu przyjęła projekt ustawy, przedłożony przez kancelarza państwa, Rennera, ogłaszający niemiecką Austrię repu-

bliką i częścią składową republiki niemieckiej. Prezydent Rady stanu, Seitz, natychmiast po powzięciu tej uchwały udał się w towarzystwie kancelarza Rennera i notariusza państwa Sylvestra do c. k. prezydenta ministrów Lammascha, aby go zawiadomić o uchwale Rady stanu i prosić go, aby zawiadomił o niej interesowane czynniki.

Abdykacja cesarza austriackiego

Wiedeń, 11 listopada.

Cesarz Karol wydał następujący manifest:
Od chwili wstąpienia na tron było mem ustawicznym staraniem wywieść moje narody z okropności wojny, za wybuch której nie ponoszę żadnej winy.

Nie omieszkałem przywrócić życia konstytucyjnego i otworzyć narodom drogę do samodzielnego państwowego rozwoju.

Jak dotąd, tak i nadal przejęty niezmierną miłością ku moim wszystkim ludom, nie chce przeciwstawiać mej osoby, jako przeszkody dla ich wolnego rozwoju.

Z góry już przewiduję rozstrzygnięcie, jakie po weźmie niemiecka Austria co do swej przyszłej

formy państwowej.

Lud objął rządy przez swych przedstawicieli. Zrzekam się wszelkiego udziału w sprawach państwowych. Równocześnie zwalniam z urzędu mój rząd austriacki.

Oby lud niemieckiej w Austrii w zgodzie i pojednaniu stworzył i unocnił nowy porządek. Szczęście moich ludów było od samego początku celem moich najgorętszych życzeń.

Tylko wewnętrzny pokój może uleczyć rany, które ta wojna zadała.

I Węgrv będą republiką.

Budapeszt (B. K.). Wczoraj odbyło się zgromadzenie partii republikańskiej, na którem zapadła

uchwała proklamowania republiki. Deputacyja, która jawiła się u hr. Karoly'ego, otrzymała odpowiedź, że rząd pragnie czekać na decyzje narodu. Węgierska rada narodowa wysłała do wszystkich prowincjonalnych rad narodowych odezwy, według której prowincjonalne rady narodowe mają natychmiast rozstrzygnąć, czy przyłączają się do decyzji węgierskiej rady narodowej, aby przyszła forma państwa węgierskiego była republikańską.

Poznań w rekach rad żołnierskich.

Berlin (B. K.) Także na wschodzie rozszerza się ruch. Królewiec, Olsztyn, Gąbin, Poznań i inne miasta znajdują się w rękach rad robotników i żołnierzy, które potworzyły się także w górnośląskim obszarze węglowym. W Królewcu uchwalono wysłać w najbliższych dniach do Berlina zapytanie, co do zapewnienia granic wschodnich. Burmistrz Körte został usunięty. W Poznaniu rada robotników i żołnierzy szuka styczności z Polakami. Pominawszy małe wykrzeczenia, utrzymano wszędzie spokój i ład.

Powstanie w Belgii?

Amsterdam (B. K.). W obozie Beverloer w Belgii wybuchło powstanie. Powstańcy z działami marszerują ku granicy holenderskiej. Kawaleriya holenderska i oddziały cyklistów wysłane zostały, by powstanców przy przekroczeniu granicy rozbroić.

Oymisya i uwięzienie francuskiego premiera?

Berlin (tel. wł.). Nadeszły tu wiadomości, że Clemenceau podał się do dymisji, a to z powodu rozszerzenia się ruchu bolszewickiego i tworzenia się rad żołnierskich. Obiegują nawet pogłoski, że Clemenceau przez radę taką został uwięziony. Nieprawdopodobna wiadomość powyższa wymaga potwierdzenia — (przyj. red.).

Bawarcy opuścili Tyrol.

Innsbruck (B. K.). Wojska bawarskie opuściły Tyrol.

Król saski złożony z tronu.

Berlin. (BK) „Vorwaerts“ donosi, że król saski wraz z dynastją został przez radę robotniczo-żołnierską złożony z tronu.

Także wielki książę oldenburski został złożony z tronu.

Hessya republika.

Darmstadt (B. K.). Na posiedzeniu rady robotniczo-żołnierskiej ogłoszono wczoraj Hessję jako republikę i zdeponowano wielkiego księcia.

Polska przewodniczką związku państw bałtyckich.

Blok słowiański od Bałtyku po Adryatyk.

Kraków, 12 listopada. — (Ch) Omawiając ewentualności przyszłego ukształtowania się politycznego nowych państw, wyrosłych na gruzach monarchii habsburskiej, medyolański „Corriere della Sera” w artykule p. t. „Jak rekonstruować?” podejmuje hasło, rzucane przez reprezentanta polskiego o konferencji słowiańskiej w Lublanie o bloku państw słowiańskich od Bałtyku po Adryatyk, utworzyć się mającego z Polski, Czecho-Słowaczyny i Jugosławii i twierdzi, że nowy blok środkowej Europy słowiańskiej powinien się składać z dwóch systemów: adryatycko-bałtyckiego, utworzonego ze zjednoczonej z Serbią austriacko-węgierskiej Jugosławii, do którego przystąpi wnet i Bułgaria, a za nią Grecja i Rumunia (nowy związok bałkański) i bałtycko-bałtyckiego.

„Polska — pisze „Corriere della Sera” — nie z imperialistycznego popędu rozszerzenia swego terytorium, lecz w roztropnym zrozumieniu swych

interesów i swej misji, mogłaby około siebie zgrupować kilka państw, które powstały po rozbiórce Rosji. Z Polską w braterskich stosunkach współpracy powinnyby pozostać Czechy, których zadaniem w pierwszym rzędzie byłoby nawiązanie niemi sympaty i interesów pomiędzy polsko-bałtyckim systemem państw a ligą adryatycką. Do nowego systemu państw pewnego dnia mogłoby się przyłączyć także narodowe państwo węgierskie, sprowadzone do sprawiedliwych granic i pozbawione tendencji zabobnych, przez co zostałyby zapewnione połączenie terytorjalne pomiędzy dwoma grupami państw słowiańskich“.

Czas, gdy zwycięska koalicja przystąpi do nowego kształtowania politycznego Europy, jest już niedaleki. Tem bardziej, interesujące są więc głosy prasy koalicyjnej o ewentualnościach nowego porządku w Europie.

Wilhelm Hohenzollern — pokutnikiem.

Kraków, 12 listopada.

(?) Odechodzi, bo odejść musiał, on, cesarz Rzeszy niemieckiej, który ogół nie wahał się w księdze pamiątkowej ratusza monachijskiego napisać te charakterystyczne słowa: „Wola króla jest najwyższym prawem“...

Jakąż tragedję osobistą musi przeżywać dzisiaj ten, który te słowa nakreślił, a który złożyć musiał cenioną przez siebie koronę — wbrew swojej woli!

Bo cesarz Wilhelm wyczekiwał do ostatniej chwili i ustąpił, a raczej uciekł, pozostawiając za sobą wszelkie dostojęstwa, gdy dalsze zwlekanie mogło mu grozić nie tylko utratą korony, ale utratą — życia.

Życie czy korona? — pomyślał i... wybrał to pierwsze i dziś odarty z purpury cesarskiej i królewskiej, żebrze w jakimś mieście holenderskiem o... prawo zamieszkania w Holandji!

Dzieckiem będąc, widział powracające wojska niemieckie, których miecz zwycięski powalił Francję i państwo niemieckie ugruntował. Jako mąż podeszły w latach, widzi, jak wali się w puch potężne dzieło jego dziadka, Moltkego i Bismarka.

Wierzył w wysokie posłannictwo „pomocników Bożych“ i oto państwo niemieckie w oczach jego staje się republiką.

Podobnie jak Bismarck był zdania, iż pruska korona królewska nie może być tylko ornamentem konstytucyjnej fasady i oto najpierw ujrzał się ograniczonym w prawach, a następnie — wyproszonym z tronu przodków.

Tak jak dziać cesarza Wilhelma ugruntował cesarstwo niemieckie sukcesem orężnym, tak wnukowi jego oręż zwycięskiego nieprzyjaciela strąca z głowy koronę...

Świat z ulgą przyjmie wiadomość o przymusowej abdykacji Wilhelma i uzna niewątpliwie, że los, jaki go spotkał, jest zasłużonym losem.

Mieczem wojował, od miecza zgiął. Sprawiedliwości zatem stało się zadość. Rozpoczął się dlań teraz okres — pokuty.

Ucieczka Wilhelma do Holandji

Berlin (B. K.). Cesarz Wilhelm z 10 osobami swego sztabu przybył do Arnhem w Holandji i zamieszkał w willi barona Bendeka.

Rada robotniczo-żołnierska donosi: Były cesarz i cesarzowa oraz następcy tronu przybyli automobilami do Maastrich, gdzie oczekują na zezwolenie rządu holenderskiego na zamieszkanie w Holandji.

Ks. Rouss XXVII. rzekł się tronu w swoim i w imieniu swego całego domu.

Armia litewska z Ameryki.

Lozanna, 2 listopada. Litewskie Biuro amerykańskie gorąco pracuje w Lozannie. Jak mnie informują, chodzi obecnie o najszybsze powstanie

60 tysięcy wojska litewskiego, sformowanego w Ameryce dla Litwy. Niemcy miały się zgodzić, by wojsko to wylądowało w Memel.

Protest przeciw „rządowi“ w Lublinie.

Warszawa, 10 listopada. — Pisma warszawskie ogłaszają następującą uchwałę stronnictw:

Niżej podpisane stronnictwa, zgromadzone w osobach swoich przedstawicieli w dniu 8 listopada r. b., w celu naradzenia się nad obecnym położeniem politycznym, zakładają stanowczy protest przeciwko oródom narzucenia narodowi polskiemu dyktatury rządów partyjnych lub lokalnych (naprzykład w Lublinie) i stwierdzają konieczność bezwzględnie stworzenia Rządu narodowego, posiadającego pełnię władzy, złożonego z reprezentantów wszystkich kierunków politycznych, stojących na gruncie państwowym polskim, z przewagą przedstawicieli stronnictw ludowych i robotniczych. W tym celu zebrani

postanawiają:

a) dolożyć wszelkich starań, aby Rząd narodowy w jak najszybszym czasie był utworzony;

b) wybrać komisję, któraby w związku z rokowaniami, prowadzonymi z innymi dzielnicami Polski, ułożyła listę osób, które w skład Rządu narodowego wejść mają. W ręce tak utworzonego Rządu narodowego Rada Regencyjna wyraziła gotowość złożenia swej władzy.

Koło międzypartyjne, Związok budowy państwa, Narodowy Związok robotniczy, Polskie Zjednoczenie ludowe, Liga państwowości polskiej.

Wiec kobiet polskich w Krakowie.

Kraków, 12 listopada. — Staraniem Komitetu politycznego kobiet odbył się w sobotę 9 h. m. w sali Sokoła wiec przy szalenie zapelnionej sali. Przedmiotem obrad było stanowisko Polek w obecnej chwili i sprawa przyznania praw obywatelskich.

Po wygłoszeniu referatów przyjęto rezolucję, domagającą się szerzenia jednolitej i karności, ograniczenia potrzeb osobistych, prawa wyborczego, otwarcia wydziału prawniczego dla kobiet, zajmowania dzieci pracą narodową.

Następnie uchwalono rezolucję, uznającą suwerenność Rady regencyjnej do zwolnienia sejmu. Kończy się ona:

Protestujemy przeciwko tworzeniu samozwańczych rządów partyjnych i partykularnych — uważamy postępowanie takie za łamanie karności narodowej i twórczenia anarchii.

Ządamy stworzenia karnego, pod jedną komendą pa-

zostającego wojska polskiego, trzymającego się zdala od polityki.

W czasie odczytowania powyższej rezolucji, gromadka agitatorów próbowała niedopuszczyć do jej odczytania, czemu jednak przeszkodzono.

W czasie wiecu przyniesiono wiadomość, że podpisana Witoła na manifestację „rządu rewolucyjnego“ jest sfałszowana i że stronnictwo ludowe nie przystąpiło do tego „rządu“. Zebranie przyjęło tę wiadomość z wielką radością i podniesiono, że patriotyzm i zdrowy rozum ludu ustrzeże Ojczyznę od bratobójczej walki.

P. Krzeczowska z Lublina zakomunikowała nam, że przysięga wojska polskiego w Lublinie wymuszona była pod groźbą karabliów mazyńskich.

Komitet Koła Politycznego Polek przyjmuje zgłaszających się członków na razie w lokalu Koła Międzypartyjnego, plac Szczepański 2 i p. od 9—10 i pół.

chylili się z okien wagonów, przedstawił się widok straszny.

Oto u wejścia niskiego tunelu leżało z górą 40 żołnierzy, z których jedni mieli roztraskane głowy tak, że mógł zbrzyżać ściany tunelu, inni leżeli pokaleczeni, wijąc się z bólu i wyłajac o pomoc.

W tak tragiczny sposób zginęli żołnierze, którzy jechali na dachach wagonów do domów. Nie pomogło pochylenie głów przed tunelem, sklepienia jego zmiatało ich z dachów pod koła...

Śmierć ponieśli lub ulegli straszny pokaleczeniu żołnierze austriaccy, którzy na wieść o zawieszeniu broni, nie czekając na rozkazy, porzucili karabiny i służbę i speszyli na pociąg, byle jak najprędzej dostać się do domu.

Zamiary i plany cesarza Karola.

(Według węgierskich informacji).

Kraków, 12 listopada. — (Kr.) „Az Est“ występuje z ciekawymi rewelacyami odnośnie do ces. Karola i jego rodziny. Abdykacja Wilhelma — pisze „Az Est“ nie pozostała bez wpływu i na ludność wiedeńską. I tu panuje opinia, że Karol powinien ustąpić. — Socjal-demokraci żądali tego już dawno — wszechniemcy odstąpili już cesarza, chrześcijańsko-socjalni zmienili także orientację. Wyższe duchowieństwo agitowało za katolicką dynastją Wittelsbów, by stworzyć wielkie katolickie państwo, składające się z niemieckiej Austrii i Bawarii. Plan ten został unicestwiony obwołaniem republiki w Bawarii.

Cesarzka rodzina, przebywająca w Schönbrunnie, jest bardzo przygnębiona. Cesarz Karol oddawał się do ostatnich chwil nadziei, że koalicja wesprze Habsburgów już dla tego samego, by zapobiedz połączeniu się niemieckiej Austrii z Niemcami. Dopiero ostatnie dni wytrzeźwiły go z tych złudzeń i dla tego powziął ostateczny plan — opuścić wraz z rodziną Austrię. Onegdaj stało w pogotowie kilkanaście samochodów, które miały wwieźć cesarską rodzinę i dwór najbliższy — tam na drugą stronę do Szwajcaryi. Ale plan nie mógł być przeprowadzonym z tego powodu, że bawarowie byli już w Tyrolu i Salzburgu, a wątpliwą jest rzeczą, czyby uciekinierów przepuścili.

NA DOBIE.

NOWA PARTYA.

*W Polsce było tak zdawna,
jakby jakie dziedzictwo,
kalkulacya zabawna,
co dwóch ludzi stronictwo.*

*Widać jednak za mało
było różnych parciątek,
gdy się komuś zachciało
stworzyć nowej początek.*

*Różne są już programy,
więc z każdego punkt jeden,
i bez trudu wnet mamy,
coś jak raj lub jak eden.*

*Kto chce członkiem być może,
a, jak twierdzą leadery,
partya chętnie pomoże
do zrobienia karyery.*

*Huczek zrobiono wielki,
członków jest coś z pół kopy
do kieliszka, butelki,
pierwszej klasy są chłopcy.*

*A gdzieś tam znów mamy,
niby migdał w pierniku,
niby obrazu ramy,
jak C górne w śpiewniku.*

*I stronictwo powstało,
lecz miast tak się wałkonic,
czyby się też nie zdalo
w wojsku naszych praw broniec?*

*Czyby się też nie zdalo
pracy oddać się szczerzej
ludzi u nas tak mało
samochwalstwa szermierze!*

Jak.

Skarga mówi:

„Nikt za to zapłaty nie czeka, iż sam sobie dobrze czyni, bo to samo hojną mu jest zapłatą. Kto ojczyznę swej służy, sam sobie służy, bo w niej wszystko dobro, jako się rzekło, mazyka“.

Czy jest Polak, który nie podpisze Polskiej Pożyczki Państwowej?

Katastrofa w tunelu pod Miechowem.

Przeszło 40 osob zabitvch.

We środę dnia 6 b. m. pociąg, jadący z Dębina ku Strzemieszycom, wioził tysiąc żołnierzy i cywilnych. Na dachach wagonów jechało po kilkudziesięciu żołnierzy.

Pociąg minął Kielce i zbliżając się ku Miecho-

wowi, wjechał w tunel.

Wtem rozległy się w tunelu straszne okrzyki. Pociąg zatrzymano.

Wówczas oczom służby kolejowej oraz podróżnych, którzy z powodu zatrzymania pociągu wy-

Chwila bieżąca.

Kalendarzyk.

Św. Aleksandra
Wschód słońca 7 29
Zachód słońca 3 38
Długość dnia 8 09

REPERTUAR TEATRU IM. SŁOWACKIEGO.
Wtorek: „Dla szczęścia”.
TEATR POWSZECHNY.
Wtorek: „Piękna żonka”.

Do szesnastaków.

Po półtora wiekowej niewoli pękły okowy, naroda oddycha pełną piersią! Nasz białły orzeł zawisł w obłokach i patrzy na swój wolny lud, lecz kwili z rozpaczy, widząc nieszczęsne szamotanie się swych dzieci, ich zwyrodnienie, ich niewiarę w siebie samych, ich bezprawie.

Wy, dzieci krakowskich ziem, synowie Kościuszków i Głowackich, zostańcie wierni ich duchom, niechaj nasz Kościuszko patrzy na nas z nieba i niech się nas nie wstydzili!

Szesnastacy! Naród Was potrzebuje! Wzywa Was w imieniu powstającej z grobu wolnej i wielkiej Ojczyzny pod rygorem obowiązujących przepisów stawiając do apelu i gromadząc się w koszarach na Krowodrzy, bądźcie prawnymi synami Ojczyzny i dotrzymajcie wiernie przysięgi, złożonej swej własnej Ojczyźnie! Armia polska tworzy się i potrzebuje karanych żołnierzy. Wy nie zostaniacie zatrzymani w szeregach dawnych austriackich pułków, lecz będziecie stosownie do potrzeby, oddawani do nowo tworzących się polskich pułków. Leż tam chęć Was jako karanych i posłusznych żołnierzy według otrzymanych rozkazów Polskiej Komendy Wojskowej wysłać odpowiednio do zapotrzebowania.

Szesnastacy! Do apelu! Równy sami porządek, nie czekamy na obcych, bo przecież wiara w siły własne posiadamy — obcy nałożą nam tylko nowe pięta.
Ignacy Pick, podpułkownik.

Depesze od południowych słowian.

(d) Na ręce P. K. L. nadeszły wczoraj następujące depesze dla Rządu Polskiego w Warszawie: Prezydent ministrów Świeżyński — Kraków:

Imieniem narodowego zebrańia słowian-ko-chorwacko-serbskiego dziękujemy za pozdrowienia jak najserdeczniej polskimi Władzom. Z naszej strony jesteśmy się prawdziwym odroczem odczucia, że polski Naród po tylu cierpieniach zrucił historyczną krzywdę, na nim popełnioną i ponownie zaczął roztargane części swego ciała w swoją naderadwą suwerenną państwowość i zdołał ją skupić i pełni i w całości na stworzenie swej jaśniejszej przyszłości, na swoje i wszystkich słowiańskich narodów szczęście i przodownictwo.

Za prezesa narodowego zgrupowania: Svetozar Tribicevicz, dr. Antoni Pavelic.

II.

Dr. Głubiński, polski minister — Kraków.

Zagrzeb, 9 listopada.

Prezydium narodowego zgrupowania słowian-ko-chorwacko-serbskiego dziękuje serdecznie za pozdrowienie polskimi Władz, przesłane z powodu ustanowienia się naszego wolnego Państwa. Dziękujemy się też bardzo, że możemy pozdrawiając Was na nowym stanie rzeczy, od serca Wam życzyć, aby się nasze węzły z braterską swobodną i coraz silniejszą zacięły i odżyły i abyśmy na gorącym ładu i gorącej miłości stworzyli podstawę do lepszej przyszłości naszych narodów, która jedynie istnieje w związku państwowym całego Słowianstwa i we wzajemności wspólnych interesów.

Za prezesa Narodowego zgrupowania: Svetozar Tribicevicz, dr. Antoni Pavelic.

Metoda fałszerstwa.

Z Lublina donoszą do „Nowej Reformy”: Rząd socjalistyczno-ludowy wydał odezwę do ludności, w której oznajmił, że Rada Regencyjna przybrała, o czem już przedtem ogłoszono plany.

Kapitułacja Daszyńskiego.

Polakie Biuro korespondencyjne donosi: Prezydent rządu lubelskiego, p. Ignacy Daszyński, przesłał wczoraj brygadierowi Piłsudskiemu oświadczenie, że oddaje swoje stanowisko do dyspozycji. Wczoraj zjawił się u Piłsudskiego generał Białobłoki i generał Jacyna i oddali się do jego dyspozycji.

Czarne książki.

Polakie Biuro prasowe donosi: Wynikił potrzebą zaprowadzenia „czarnych książek”, do których zapisywane będą nazwiska i imiona osób, zasługujących na ogólną pogardę. W tym celu utworzono komisję z udziałem dziennikarzy i publicystów i poleczników dawnego porządku. Osoby te stawiane będą przed sąd przysięgłych, którego wejdą przedstawiciele szerokiego społeczeństwa.

Z bolszewikami gadać nie będą...

Biuro Wolffa donosi: Poselstwo niemieckie w Hadze zawiadomia, iż według nie podlegających żadnej wątpliwości doniesien z kół ententy, koalicja nie zawrze pokoju z Niemcami bolszewickimi, ponieważ tego rodzaju państwo nie daje jej gwarancji trwałości i antycypetu. Ententa czuje się nawet powołaną do wkroczenia w tym wypadku do Niemiec i przywrócenia ładu.

Gdzie się odbyła rokowania pokojowe?

(II) „Temps” omawiając pytanie, gdzie mają się odbyć rokowania pokojowe, wymienia na pierwszym miejscu Brukselę, jako mającą do tego najwięcej prawa, podpisanie zaś pokoju winno nastąpić ewentualnie w Wersalu.

Odbudowa Francji i Belgii.

(II) Stowarzyszenie amerykańskich fabrykantów, obejmujące wyżej 1000 wielkich firm z kapitałem 50 miliardów dolarów, powzięło na ost tniem zebraniu w Nowym Jorku decyzję, wszelkimi środkami przyczynić się do rychłego odbudowania Belgii i Francji, jako tych krajów, które z heroizmem wytrzymały niwery napór Niemców i broniły z poświęceniem cywilizacji.

Komu przypadną kolonie niemieckie?

(II) „Spetator” wyraża mniemanie, że większość narodu angielskiego nie miałaby nic przeciwko temu, by większa część kolonii niemieckich przypadła Amerykanom w udziale.

Co się stanie z armatami zabranemi Niemcom?

(II) Francuski minister wojny przeznaczył z łupu wojennego zdobytego na Niemcach, 100 armat i 50 miotaczy min, które rozdzielone być mają w nagrodę tym okręgom Francji, Alzervi i koloniom, które najwięcej przyczyniły się do zwycięstwa wojennego. Departamenty, które osiągnęły najwyższą cętre, otrzymają niemieckie aeroplany, które jako trofea wystawione będą na publicznych placach najglówniejszych miast, leżących w tych departamentach.

Niemcy uprowadzali z Belgii dzieci niżej lat 18.

(II) Rektor uniwersytetu w Lille przyjął deputację ojców i matek, rozszczępłych, by rektor odniósł się do prezydenta republiki francuskiej w sprawie uprowadzonych przez Niemców w czasie zajęcia Belgii dzieci niżej lat 18.

Wszystkiemu winian tylko Wagner!

(ch) Niemcy, których klęska wojenna zbudziła ze „snów o przędzie”, obecnie na pociechę szukają winnych. Walter Rathenau echa wine rzucił na „Ryszarda Wagnera, znanego twórcę dramatu muzycznego. W świeżo wydanej swej książce, poświęconej młodzieży niemieckiej, wywodzi Rathenau, iż nietylko polityka niemiecka, ale nawet i słownictwo jak np.: frazes o „wierności Nibelungów”, był odzwierciedleniem wagnerowskiego świata operowego. W połączeniu z bardzo mianą polityką zagraniczną rządu niemieckiego, ta koturnowość niemiecka początkowo oślepiała świat, potem jednak wywołała reakcję i nieufność Narodu niemieckiego poczęto uważać za hanę niebezpiecznych megalomanów, zagrażającą światu.

Oj, ten Wagner! ten Wagner, który dotąd był dla Niemców chlubą i bożyszczem..

(d) RZĄD KOALICYJNY. Do Warszawy wyjechali i wyjeżdżają w dalszym ciągu na narady nad utworzeniem rządu koalicyjnego następujący delegaci stronnictwa ludowego: Bardel, Długosz, Witas, Tetmaier, narodow.-demokr. Ptasz, Rymar i W. Sobieski, pols.-demokr. Tertil, konserwatyści dr. Baworowski i bar. Goetz-Okocimski, następ.-demokr. Krawiński, socjaliści Moraczewski i Klemensiewicz.

NASI WRACAJA... Do prezydenta m. Krakowa nadszedł list od komandanta 113-go pułku piechoty, podpułkownika Beckera, przywieziony przez rannych z tego pułku zawiadamiający, że 113 pułk składał się z dwóch batalionów 13-go p. n. i jednego batalionu 20-go p. n. z Siedmiogrodu przez Węgry do Polski. Pułk znajduje się w dobrym stanie, jest zdrowy i cały. Komendant prosi o interweniowanie u rządu węgierskiego, by płatwić mu przejeżdżać. O bliźni swego pochodni donosił dodatkowo z drogi. List kończy się słowami: Niech żyje wolna Polska! Komisya Likwidacyjna bezwzględnie wysłała w tej sprawie telegram do rządu węgierskiego.

(d) NOMINACJA KOMISARZY P. K. L. Polska Komisya Likwidacyjna zamianowała w dalszym ciągu komisarzami P. K. L. na powiaty: Bochnia — adwokata Władysława Kłernika, Brzozów — Romana Trzeciaka, Chyżów — Zygmunta Żuławskiego, Dąbrowa — Włodzimierza Wendricha, Gorlice — Aleksandra Strzelbickiego, Krosno — Dra Jana Kantego Juzendseina, Nisko — Henrika Starogo — Rzeszów — Romana Krogulskiego, Sanok — Tadeusza Wręgińskiego, Strzów — kand. adwok. Piotra Wiacka, Tarnobrzeg — Jana Bochniaka, Wadowice — Tadeusza Moszyńskiego, Wieleżka — dra Jana Bąja, Żywiec — Ludwika Dąbija.

PÓLSKIE SWARBY. Otrzymujemy następujące pismo: Pod adresem Polskiej Komisji Likwidacyjnej: Czy po-

czyniono już jakie kroki, celem ustalenia spisu rzeczy artystycznej wartości, zrabowanych dawniej w Polsce przez Austriaków i Prusaków? Czy nie daby się chociaż części ich odzyskać? Ktore z nich znajdują się w Muzeum Sztuki w Wiedniu, a gdzie inne?

(ch) POLSKA MISYA WOJSKOWA W RZYMIE. Ku czci polskiej misji wojskowej w Rzymie, która bawi w stolicy Włoch dla rokowań z rządem włoskim. — jak donosi „Corriere della Sera” — Komitet Związku narodów urządził uroczyste przyjęcie w dniu 27 października, w salonie Excelsior. W przyjęciu, obok posłów parlamentarnych i polityków włoskich, którzy zjawili się bardzo licznie, wzięło udział także dwóch przedstawicieli rządu włoskiego. Zebranie było manifestacją braterstwa polsko-włoskiego, co znalazło silny wyraz zarówno w przemowach reprezentantów włoskich, jak i gości polskich. Z Polaków mówili: kierownik misji polskiego komitetu w Rzymie, p. Skirmunt i szef polskiej misji wojskowej, Leon ks. Radziwiłł.

OJŚCICZ DLA LWOWA. Broniący się nadludzkiem bohaterstwem nie tylko dorosłych, ale dzieci niemal, Lwów, a z nim ziemie wschodnie, mogą być i będą ocalone przed gwałtem ruskim, jeżeli nadejdą posiłki. Kazego, kto się chce, zapytają w przeszłości inni, zapłała własne sumienie: co zrobicie wówczas dla obrony Lwowa i dla wsparcia znużonej garści obrońców? Niechaj organizacje zawodowe w powiatach zachodnich przysyłają ochotników. Zgłoszenia w Krakowie, Uniwersytet, godz. 10—1 i 4—7. Zgłaszający się wstąpią do pułków wojska polskiego w Krakowie, z których odchodzą oddziały na odsiecz. — Biura odsiecz dla Lwowa: B. Godlewski, W. Konopczyński, K. Kostarsceki, M. Siedlecki, W. Sikora, St. Stroniski.

(d) NORMOWANIE CEN ARTYKULÓW. Wczoraj wieczorem odbyły się konferencje między poszczególnymi Wydziałami P. K. L., na których omawiano wydanie rozporządzenia w sprawie unormowania cen artykułów spożywczych z powodu samowolnego podnoszenia cen przez niektórych kupców. Równocześnie omawiano kwestję ochrony lokatorów, która jest bardzo piękną sprawą w obecnym czasie. Niedługo w tych obydwóch kwestiach ogłosi Wydział administracyjny P. K. L. normujące rozporządzenia.

(d) PERTRAKTACYE HANDLOWE Z WĘGRAMI. Wczoraj przybyła do Krakowa delegacja rządu narodowego węgierskiego w sprawie handlu wymiennego między Polską a Węgrami. Delegacja odbyła dłuższą konferencję z przedstawicielami P. K. L.

(d) RANNI Z POD PRZEMYŚLA. Wczoraj przywieziono do Krakowa i umieszczono w szpitalu pod „Baranami” 5 legionistów, rannych pod Przemysłem za mostem Włodzimierz, w walce z Rusinami. Są to: podchor. Włodzimierz Nowosielski, podchor. Jan Majewski, plut. Wojciech Matera i kapr. Józef Cherek. Legioniści ci tworzyli patrol, broniący odwrotu polskiego pociągu pancernego, który przez 4 godziny ostrzeliwany był przez Rusinów.

(d) APROWIZACYA WOJSKA. Dotychczas istniejąca k. u. k. Garnisonsgrossmengenwirtschaft des Milit. Kommdos in Krakau-Podgórze-Zablocie przeszła w Zarząd armii polskiej i będzie prowadzona dalej pod nazwą „Zakład gospodarczy załogi krakowskiej”.

(d) SŁUŻBA W STACYACH POSILKOWYCH. Wszystkie osoby, które się zgłaszały do objęcia dyżurów na stacjach posilkowych, na dworcach, oraz te, które jeszcze zechcą do tak ważnej akcji należeć, zaprasza się na posiedzenie do lokalu Pols. Związku niewiad katol., ulica Szczepańska 5. I. piętro, w środę dnia 13 b. m., o godz. 6 wieczór.

(d) LEGIA „SOKOŁA”. „Sokol” krakowski tworzy odrębną, uzbrojoną „Legię Sokola”, która będzie pełnić służbę jako specjalny oddział straży obywatelskiej. Ćwiczenia wojskowe „Sokola” odbywają się we wtorki, czwartki i soboty.

(d) PIELEGNIARKI DLA CHORYCH. Sekcya pielęgniarek polskiego Stow. Czerwonego Krzyża w Krakowie może umieszczać czasowo w domach prywatnych większą ilość pielęgniarek.

(d) WEZWANIE LEKARZY. Z Wydziału zdrowia P. K. L. komunikują: Lekarze powiatowi, okręgowi i gminni, którzy pozostają dotychczas w służbie wojskowej a pragną wrócić na stanowiska, zajmowane przed wstąpieniem do służby wojskowej, zechcą zgłosić się pi semnie do Urzędu Zdrowia przy Polskiej Komisji Likwidacyjnej w Krakowie (Krzyzstofory II p., drzwi 7) podając szczerze co do obecnego swego stanowiska w wojsku i co do zajmowanej w stanie cywilnym posady. Również poszukiwani są lekarze cywilni i starsi słuchacze medycyny. Gminy winny się tam zwracać o lekarzy.

Z TOW. LEKARSKIEGO. Posiedzenie odbędzie się we środę, dnia 13 b. m. o godz. 6 wieczór, w domu własnym przy ul. Radziwiłłowskiej l. 4. Na porządku dziennym referat doc. dra Janiszewskiego na temat: „Najpilniejsze zadania polskiej administracji sanitarnej w dobie obecnej”. Do wzięcia udziału w dyskusji Wydział Tow. zaprosił przedstawicieli władz, prasy i wybitnych instytucji.

(d) KONKURS NA ZAPOMOZI RZEMIEŚLNICZE z zapisu 5. p. ks. Jana Schindlera rozpisal magistrat m. Krakowa. Zapomoga wynosi najmniej 200 najwyżej 400 koron.

Podania, adresowane do magistratu, z podaniem dat osobistych, składać należy na ręce starszych Cechów, do dnia 28 b. m.

Z TEATRU POWSZECHNEGO. W dzisiejszym przedstawieniu „Pięknej żonki” przypomni się publiczności krakowskiej były artysta obu naszych teatrów, obecnie odcięty od Lwowa, artysta sceny tamtejszej, p. Z. Biesiadecki, w czwartkowej zaś premierze pięknej sztuki J. Wiśniowskiego p. t. „Pieśń nad pieśniami” ukaże się po raz pier-

wszy w tym sezonie, po dłuższej chorobie, wybitny artysta naszej sceny, p. Ign. Berski.

BRONISŁAW ROMANISZYN, znakomity tenor polski, w Krakowie nieznany, o którego występach za granicę dochodziły nas ehlubne cicha, wystąpi we środę, dnia 20 listopada, w koncercie w sali „Sokola“, urządzonego staraniem Dyrekcji koncertów krakowskich i Tow. muzycznego w Krakowie.

DZIWNY ZBIEG OKOLICZNOŚCI. Jako nie wykłże zmienny fakt można uważać okoliczność, że onegdaj, prawdopodobnie ostatni wojenny komunikat niemiecki, donosi o zwyciężach walkach Amerykanów pod Sedanem. Ponieważ w niedługim czasie zawarto zawieszenie broni, nie jest wykluczone, iż ostatnie szały w tej tak dla Niemiec niepomysłnej wojnie padła jaby na umówiło pod Sedanem, tam właśnie, gdzie w roku 1870 zdecydowały się losy Francji.

(d) **UCHWAŁY LUDOWCÓW**. Onegdaj miało się odbyć w Tarnowie zebranie Rady naczelnej stronnictwa ludowego, które odłożono. Mimo to przybyło około 10 ludowców. Na wszelki wypadek przybył wydelegował pp. Średniawskiego i Maślankę, który z przybyłymi odbył konferencję. Na zebraniu wzięli udział pod wodzą p. Dziadosza, który oświadczył, że 5 pp. przysięgł „rządowi“ lubelskiemu. Mimo to zebrani w głosowaniu jednomyślnie uchwalili rezolucję, wzywającą zarząd PSL, by ludowcy wzięli czynny udział w tworzącym się rządzie w Warszawie.

(d) **NIESZCZĘŚLIWY WYPADEK**. Wczoraj w południe zderzyły się dwa tramwaje około poczty. Rezultat był straszny: dwóch mężczyzn, Wysokowski lat 50 i Szopiński lat 45 uległo ciężkiemu potłuczeniu, a 15-letni Władysław Szkaradek dostał się pod koła i ma oderętą nogę wyżej kolana. — Ofiary wypadku odwieziono łogotowie ratunkowe do szpitala św. Łazarza.

(d) **ŚWIĘTOKRADZTWO**. Za kradzież obrusów z ołtarza na Wawelu policja aresztowała Antoniego Chmiel.

(d) **UCIECZKA ZŁODZIEI**. Policja krakowska otrzymała zawiadomienie z Tarnowa, że z więzienia tamtejszego uciekli dwaj niebezpieczni złodzieje, Antoni Dobeł i Józef Kiszka.

(d) **BANDYCI**. Policja aresztowała Wojciecha Śnapika, Józefa Rusinka i Jana Miechowicza, którzy w Berezce pod Dabiem napadli na żołnierza załogi odzieżowego W. P., poranili go ciężko nożami i skradli mu 630 koron.

Za udział w rabunku wojskowych wozów na stacji kolejowej w Grzegórkach aresztowano Kamierza Kantorowicza i Anielę Jerzyk.

Odezwa niemieckie rady rob.-żołn. do Warszawian.

Warszawa (P. A. T.). Dziś ogłoszona będzie odezwa niemieckiej rady żołniersko-robotniczej w Warszawie, w której żołnierze niemieccy oświadczają, iż chcą żyć w zgodzie z Polakami i wyjadą z Polski, skoro tylko to będzie technicznie możliwe. Uważają oni, iż znajdują się w kraju neutralnym i oświadczają, że broni swojej nie oddadzą na usługi żadnej partji.

Piłsudski do żołnierzy niemieckich.

Warszawa (PAT) Komendant Piłsudski pojechał wczoraj do gubernatora, gdzie zgromadziła się rada żołnierzy niemieckich. Powitany przez żołnierzy, przemówił do nich mniej więcej w te słowa: „Byliście do tej pory znanymi, jako wyobraźciele militarystyki pruskiej. Od tej chwili jednak, jako delegaci rad żołnierskich, jesteście pod moją opieką. Proszę zachować spokój i nie sprzedawać broni, która będzie objęta przez rząd polski do obrachunku. Następnie żegnany owaacyjnie, opuścił Piłsudski zgromadzenie.

Komendantem Warszawy pułkownik Minkiewicz.

Warszawa (P. B. T.). Komendę miasta objął pułkownik Minkiewicz.

Uwolnienie więźniów.

Warszawa (P. A. T.). W cytadeli warszawskiej więziono w ostatnich dniach 18 członków frakcji rewolucyjnej P. P. S., aresztowanych w związku z zamachem na komisarza policji Smolnego, oraz 10 socjalnych demokratów. W piątek i w sobotę ubiegłego tygodnia socjalnych demokratów wywieziono do Modlina. W cytadeli zostało tylko 18 członków frakcji rewolucyjnej P. P. S. Wczoraj o godz. wpół do 8 rano żołnierze niemieccy uwolnili więźniów polskich, indziej kilkuset swoich kolegów, których również trzymano w więzieniu w cytadeli. Warta nie stawiała oporu. Komendanturę cytadeli aresztowali żołnierze niemieccy. Wiczorem cytadela i arsenał przy ulicy Długiej zostały zajęte przez wojska polskie.

Nagły zgon Adlera.

Wiedeń (telef.). Główny przywódca skrzydła umiarkowanego socjalistów austriackich, dr. Wiktor Adler, wczoraj zmarł nagie na udar serca.

Niemcy przyjmują poniżające warunki koalicji.

Berlin (Wolff) Urzędowo: Na naradzie sekretarzy stanu wczoraj rano przyjęto warunki za-

wieszenia broni. Dotyczące wskazówki odeszły do delegacji pokojowej.

Niemcy błagają o złagodzenie warunków

Berlin (B. K.). Sekretarz stanu do spraw zagranicznych, Sell, przesłał sekretarzowi stanu Langenowi, radiotelegramem następującą notę:

Rząd niemiecki otrzymał warunki zawieszenia broni. Po pięćdziesięciu dniach blokady warunki te, szczególnie wydanie środków komunikacji i utrzymywanie wojsk okupacyjnych, przy równoczesnym utrzymaniu blokady, uczyniłyby rozpacźliwą sytuację żywnościową w Niemczech, i równałoby się śmierci głodowej milionów. Wobec tego naród niemiecki zwraca się więc w ostatniej godzinie jeszcze raz do prezydenta Wilsona z prośbą, aby użył swego wpływu u sojuszników w kierunku złagodzenia niszczących warunków.

Zawieszenie broni na wszystkich frontach.

Berlin (Wolff) Urzędowo ogłaszają dnia 11 bm. Na skutek podpisania układu o zawieszeniu broni, za-

przesłano dziś w południe kroków nieprzyjacielskich na wszystkich frontach.

Hindenburg poddał się nowemu rządowi.

Kolonia (B. K.). Kolońska rada robotniczo-żołnierska dowiedziała się, że Hindenburg w telegramie, wystosowanym do nowego rządu, oddał się do jego dyspozycji wraz z armią.

Berlin (BK) Jak podaje „Berl. Tagblatt“, wielkiej głównej kwatery nadeszła wiadomość, że naczelne kierownictwo wojsk uznało autorytet rady robotniczej i żołnierskiej.

Dalsze tryumfy rewolucji.

Berlin (BK) W Kolonii, Frankfurtie n. M., Halle, Osnabruecku, Darmstademie, Dreźnie i innych miastach rady robotniczo-żołnierskie objęły władzę.

Internowanie Wilhelma w Hollandyi?

Amsterdam (B. K.). „Handelsblad“ donosi z Maastricht, że cesarz Wilhelm z częścią swego sztabu i dworu przejechał przez granicę holenderską dziś rano koło Eysden. O północy rozeszła się wiadomość ze źródła wiarygodnego, że rząd holenderski postanowił internować b. cesarza Wilhelma, który jeszcze znajduje się w Eysden i dziś rano jedzie do Middachten.

Wedle doniesień dzienników w towarzystwie cesarza znajduje się cesarzowa, następcza tronu, Hindenburg i inni, razem 51 osób.

Wedle doniesień pewnego dziennika łagckiego, garnizon niemiecki w Leodjum zbuntował się. Usunął on wszystkich oficerów i wywiesił czerwone chorągwie. Następcza tronu bawarskiego Ruprecht i generał gubernator mieli się ratować acieczką.

Amsterdam (B. K.). „Maandags Osthtebled“ donosi, że w niedzielę o godz. pół do 8 rano, na drodze, prowadzącej od Oise do Maastricht, pojawiło się 10 samochodów. Na granicy holenderskiej automobile miały herby cesarskie. Zbliżyły się wolnym tempem do wsi Monland. Wszyscy oficerowie byli w mundurach i uzbrojeni. Oficerowie kierowali samochodami. Eks-cesarz Wilhelm ubrany był w mundur pruskiego generała. Pogłoska o jego przyjeździe rozszerzyła się szybko w okolicy, tak, że zebrano się kilka osób. Dwaj oficerowie holenderscy eskortowali automobile do dworca Eysden. Około stacji zamkniętej kordonem wojska, zebrali się kilkusetosobny tłum ciekawych. Przyjeżdżający do demonstracji ze strony ludności belgijskiej.

Odjazd p. Władysława Sikorskiego do Lwowa.

KRAKÓW, 12. listopada. — W dniu wczorajszym w południe odjechał do Lwowa samolotem pan Władysław Sikorski wysłany przez Komisję likwidacyjną celem nawiązania rokowań z Rusinami.

Wyjazd delegatów P. K. L. do Wschodniej Galicji.

(d) Kraków, 12. listopada. — W ciągu dnia wczorajszego odbywały się narady pełnej Polskiej Komisji Likwidacyjnej.

Już poprzednio wysłał P. K. L. delegatów do pertraktacji z Ukraińcami o rozejm. Uchwałę tę ponowiono. Zastępcami są posł. Grzędziński, Lieberman, Rychlik i hr. Skarbek. Postanowiono, że przedstawiciele w wysła natychmiast parlamentarzy do Przemysła i Lwowa, celem bezwzględnego ponownego podjęcia układów. Rokowania te mają się odbywać możliwie przy współudziale reprezentantów polskich miast Lwowa i Przemysła, po jednym z każdego ze stronnictw, reprezentowanych w P. K. L. Tych samych panów mianowano komisarzami politycznymi. Jako polityczną instancję dla komend wojskowych, umieszczonych na wschód od Sanu.

Walki z Niemcami w Warszawie.

Warszawa (B. K.). Nocy ubiegłej zajęła armia polska, po jednogodzinnej wymianie strzałów, koszary wojskowe przy ulicy Nowowiejskiej. Wzięto wszystkie karabiny maszynowe (20) i zwykłe. Od dziś rana odhywa się demobilizacja niemieckich urzędów wojskowych. Akcją kierują oficerowie wojsk polskich. W wielu punktach miasta była strzelanina. Strzelano przed arsenałem, na dworcu kolei wiedeńskiej i t. d. Poczta od rana znajduje się w rękach polskich. Powiewa stamtąd sztandar polski. Napisy niemieckie usunięto.

Rozbrajanie policji niemieckiej.

Warszawa (PAT) Wczoraj rano legionści rozbroili niemieckich policyantów w kilku inspekcjach policyjnych. Znalaziono broń zabrano wojsko polskie i milicyanci. O 11 rano telefony warszawskie przeszły w ręce władz polskich. Jest to olbrzymi gmach przy ul. Zielnej, należący do dawnego szwedzkiego tow. telefonicznego. Do chwili przybycia polskich telefonistów pozostają do obsługi telefonów Niemki. O godz. 10 min. 10 rano dworzec kolei warszawsko-wiedeńskiej przeszedł w ręce władz polskich. Komendantem stacji został p. Wolski-Lesiecki, naczelnikiem ruchu zaś p. Lucyan Buczyński. Dziś pociągi nie kursują, jutro jednak zacznie się ruch znowu.

Komisarze niem. błagają o opiekę.

Warszawa (PAT) Wczoraj zgłosili się do komendanta Piłsudskiego pp. Hutten Czapski, hr. Lerchenfeld i Żychliński z prośbą o zaopiekowanie się nimi.

Pospieszna ewakuacja Niemców.

Warszawa (P. A. T.). Wczoraj we wszystkich rzędach i instytucjach wojskowych niemieckich odbywała się pospieszna ewakuacja. Wojska polskie obsadzili odwach główny, zarekwirowało mnóstwo samochodów niemieckich i t. d. Do rano zajęte są już wszystkie biura rządowe przy władze polskiej.

Polacy przejmują administrację.

Warszawa (PAT) Wczoraj rano zgłosili się do zastępcy prez. min. dra Wróblewskiego trzy komisarze przy rządzie polskim, pp. Hutten Czapski, hr. Lerchenfeld i Żychliński, zawiadamiając, że administrację kraju oddają całkowicie w ręce polskie. Oddanie administracji już się rozpoczęło. Utworzona ma być komisja likwidacyjna, oparta na podstawach dyplomatycznych, która ma sprawy prowadzić dalej. Wczoraj niemiecki wydział prasowy przeszedł zupełnie w ręce polskie. Część urzędników biura prasowego prezydium rady ministrów obejmują od rana akta.

Wezwanie kolejarzy na stanowiska.

Warszawa (PAT) Dzienniki tutejsze ogłaszają odezwę do kolejarzy, wzywającą ich do natychmiastowego zgłaszania się na stanowiska, na których pracowali dawniej. Chodzi o natychmiastowe uruchomienie pociągów.

Ostateczne narady z Piłsudskim.

Warszawa (P. B. T.). Wczoraj wieczór rozpoczęły się w Radzie Regencyjnej ostateczne narady z Piłsudskim.